

KÖZELHALLGATÁS?
– SZIGORODÓ
KÖZMEGHALLGATÁS
3. OLDAL

SZÍVHANGOK –
ESÉLY AZ ÉLETRE
4. OLDAL

ARANY AGANCS

POLGÁRI HAVILAP

AKINEK BUDAÖRS A
KÁRPÁT-MEDENCE
KÖZEPE 3. RÉSZ
5. OLDAL

SÖRFESZTIVÁL
NEGEDSZER IS
8. OLDAL

KERESZTÉNYDEMOKRÁCIA KONTRA LIBERÁLIS EVOLÚCIÓ

INTERJÚ KAPITÁNY GÁBORRAL, A BUDAÖRSI KDNP ELNÖKÉVEL

Ezek a világnézeti különbségek már nagyon régóta jelen vannak, de az utóbbi időben mintha még inkább felerősödtek volna. Ennek mi lehet az oka Ön szerint?

Igen, elég csak például az áprilisi magyarországi választásokat megelőző kampányra gondolnunk. A témák között ugyan szerepeltek olyanok, mint például az oktatás, az egészségügy vagy az ország finanszírozási kérdései, de valahogy mindig oda kanyarodtunk vissza, hogy szimpla ideológiai nézetkülönbségek állnak a háttérben. Amit a Fidesz-KDNP mindig is képviselt, az az, hogy a kereszténydemokrácia értékeit próbáljuk meg szem előtt tartani, hiszen látható, hogy ez egy működő rendszer. Még akkor is, ha néha az üzeneteket korszerűsíteni, az adott világhoz igazítani kell. De alapvető igazodási pontokat és mérőköveket tesz le, azokkal a borzasztó egyszerű meghatározásokkal, amelyeket a kereszténység, például a Tízparancsolat ad.

Ugyanakkor azt gondolom, a balliberális világnézet esetében nagyon nehéz ilyen meghatározó, évezredek át érvényes igazodási pontokat találni. De nem is kell ilyen örökérvényű definíciókat keresnünk, elég néhány évtizedig, mondjuk a második világháborúig, vagy a rendszerváltást követő időszakig visszatekintnünk. Én nem látok a liberalizmus esetében ebben az időszakban sem ilyen sziklaszilárd meghatározásokat, egyet kivéve, ez pedig a pénz és a hatalom. Úgy látom, hogy ez a másik oldalon felül tud írni mindenfajta emberi és társadalmi kapcsolatot, még akár annak árán is, hogy a saját oldalukon árulják el a harcostársaikat. És erre nagyon komoly példákat mutattak az idei választáson történtek is.

Azért, ha a Tízparancsolatra gondolunk, az alapvető emberi értékeket is megfogalmaz. Ön úgy gondolja, hogy ezek egy, a világot liberális szemmel néző ember számára egyáltalán nem fontosak?

Semmiképpen sem gondolom így. Az jól látszik, hogy ezeket az értékeket a liberális politikusok egyesével, mondjuk, egy négyszemközt beszélgetés alkalmával nem utasítják el. Ám, amikor az kerül napirendre, hogy a saját csoportos érdekeiket milyen érvrendszer alapján tudják érvényre juttatni, akkor már kikerülnek a diskurzusból ezek a meghatározások. És ilyenkor merül fel az, hogy ezekben

Abortuszvita, LMBTQ, Woke-ideológia – csak néhány téma, amely mostanában jelentősen megosztja a közvéleményt, komoly törésvonalat képezve a világot keresztény, illetve liberális szemmel látók között. De, hogy ezek hogyan és miért alakulhattak ki, illetve mindez hogyan jelenik meg a hétköznapi szintjén például itt nálunk, egy főváros melletti városban, arról Kapitány Gáborral, a budaörsi KDNP elnökével beszélgettünk.

a vitákban merünk-e egyéni arcot mutatni, merünk-e felvállalni önálló témákat, vagy pedig azt mondjuk, hogy nálunk az igazodási pont valamilyen nagyobb rendszer. Mondjuk egy Európai Unió, vagy egy világgazdasági tényező, legyen az IMF.

Az nagyon jól látszódik, hogy amióta ez a pénzügyi, gazdasági hatalom kialakult, azóta a baloldal kökeményen igyekszik annak megfelelni. Azokat a saját nemzeti érdekeket is szolgáló elemeket, amelyeket ezekbe a rendszerekbe be lehetne építeni, pedig igyekszik inkább kivenni, csak hogy a nagy rendszernek teljesen meg tudjon felelni. És ez a kényszer felülír minden önállóságra, nemzeti identitás erősítésére irányuló törekvést. A cél egy univerzális világ kialakítása, ahol mindenki egyforma, mindenki ugyanazt gondolja és csinálja, mindenki ugyanolyan keretek közé van beszorítva. És ebben nincs helye egyéni megoldásoknak, olyan társadalomépítési rendszereknek, amelyek magából a gyökerekből táplálkoznak. Ezeket lehetőség szerint ki kell irtani. A modernkori liberalizmus tehát tökéletes ideológiai alapot ad az említett pénzügyi, gazdasági rendszerek működéséhez, cselekedeteik igazolásához.

Egy kicsit lokalizáljuk ezt a gondolatmenetet. Megjelenik-e mindez és ha igen, hogyan itt Budaörsön, ahol már évtizedek óta egy balliberális szemléletű városvezetés gyakorolja a hatalmat?

Itt azért egy kicsit kénytelen vagyok pontosítani. Wittinghoff Tamás polgármester ugyanis a legutóbbi testületi ülésen határozottan kijelentette, hogy ő nem baloldali, soha nem is volt az. Hanem „konzervatív” liberális érzelmű emberként aposztrofálta magát. Hogy pontosan itt mire gondolt, az számomra nem igazán egyértelmű, de tudjuk be annak, hogy igyekszik levonni a választás keserű tapasztalatait. Talán úgy véli, hogy a mostani, a számára sem túl sok sikert, elismerést hozó helyzetben, a „konzervatív” valamiféle csalogató, új dolgokkal kecsegtető jelző lehet.

Valamiféle liberális evolúciónak lehetünk itt tanúi, amikor a nem működő jelzőket igyekszünk lecserélni abban a reményben, hogy az emberek azt gondolják, valami újat kapnak. Ám, a gond ezzel az, hogy a korábban említett igazodási pontok jottányit sem változnak. Kérdezem én, miért nem probléma mondjuk egy migráció egy magát immáron konzervatívként jelölő politikus számára, ugyanakkor miért probléma egy nemzeti érdekeket szem előtt tartó, a családok támogatását előtérbe helyező gazdaságpolitika? Mert ezek nem férnek bele a korábban említett megfelelési kényszerbe, azaz nem szolgálják az univerzalitásra való törekvést és a gyökerek kiirtását.

Nézzük Budaörsöt. Alapvetően egy sváb gyökerű településről beszélünk, ez az identitás azonban gyakorlatilag teljesen elveszítette jelentőségét, amióta a néhányezres községből Budaörs egy 30 ezres város lett. És a jelenlegi városvezetésnek nem is érdeke ennek a felélesztése. A cél, hogy Budaörs alvó város maradjon. Hogy igazából csak egy lakóhely legyen az itt élőknek, ahol éjjel alszanak egyet, majd reggel innen indulnak munkába, este pedig itt térnek nyugovóra. Hétvégén pedig, ha valamilyen tartalmas programot keresnek, akkor irány a főváros, vagy egy akár nem túl közeli kirándulóhely. A jelenlegi városvezetésnek alapvető érdeke ennek az állapotnak a fenntartása, hiszen az olyan polgárok, akik nem igazán kötődnek a lakóhelyükhöz, nem is igazán fognak érdeklődni a helyi közélet, politika iránt sem. Megvan a közlekedés, működnek a lámpák, elviszik a szemetet, ami a minimum elvárás, mi kellene még?

Ugyanakkor nem fontosak a gyökerek, tehát nem fontos egy épület, egy tér, egy hely, például a Kőhegy. Ezek nem kellenek, nem meghatározóak, mert ha ehhez kötődünk, akkor az esetleg más gondolatokat is ébreszt. Mondjuk, hogy abból a horrorális bevételből, amihez Budaörs az iparüzési adóból jut, lehetne-e esetleg kicsit

másképpen, talán jobban is csinálni. Hogy a Budaörshez hasonló anyagi helyzetben lévő települések mennyivel másképpen néznek ki, mennyivel modernebb, hatékonyabb eszközök állnak rendelkezésre a működésre, a polgárok tájékoztatására, a minél magasabb komfortérzetük, kényelmük szolgálására. Milyen akciók, programok segítik azt, hogy az ott élők minél jobban kötődjenek a településhez?

Példaként felhoznám az oktatás helyzetét. A város látszólag oktatáspárti, támogatja a tanárokat, diákokat. Ám, arra már nem hajlandó pénzt áldozni, hogy mondjuk létrejöjjön itt egy felsőoktatási intézmény, amely szakembereket képezne az itt működő és komoly adóbevételeket hozó cégeknek. Folyamatosan megy az ágálás a kormányzati elvonások, az úgynevezett szolidaritási adó miatt. De kérdem én, ha mi nem vagyunk hajlandók invesztálni a helyi tanulási lehetőségek bővítésébe, miért vitatjuk azt, ha hozzá kell járulnunk az oktatáshoz? Hol jelenik meg itt az a sokat hangoztatott gondolat, hogy „számunkra fontos a fiatalok jövője”?

Sajnos, a példák számomra azt mutatják, hogy az oktatás is csak a hatalom fenntartása miatt fontos a jelenlegi városvezetésnek. Szerintem minimum elgondolkodtató az egyik, a jelenlegi demonstrációs hullámban élenjáró budaörsi középiskola esete is. Az, hogy évtizedek óta komoly összefonódás látható az iskola vezetése és a helyi balliberális oldal között. Hogy az iskola vezető személyei, tanárai sok esetben komoly szerepet vállalnak a helyi balliberális politika alakításában. Hogy aztán a város vezetése ezt az iskolát és sajnos a diákjait maga előtt tolva, mondhatni a fejükre állva használja fel az intézményt a saját politikai céljai eléréséhez. Ez az egész történet tökéletesen megmutatja a helyi városvezetés álságos hozzáállását, látszatpolitikáját.

KÖZELHALLGATÁS? – SZIGORÍTOTT SZABÁLYOK A KÖZMEGHALLGATÁSOKON

Az előterjesztés vitájában Wittinghoff Tamás fontosnak tartotta hangsúlyozni, hogy a módosítást nem ő kezdeményezte, hanem a hivatal, mivel szakmai szempontból nem tartották megfelelőnek a közmeghallgatás eddigi rendjét. Erre erősített rá Bocsi István jegyző, aki szerint sokkal hatékonyabb, ha a polgárok például írásban fordulnak problémáikkal az önkormányzathoz. Lényegesen gyorsabban kapnak választ, mint azok, akik a közmeghallgatáson mondják el problémáikat – mondta a jegyző. A Fidesz-KDNP képviselője, Löffler Dávid ugyanakkor úgy fogalmazott, a közmeghallgatás egy nagy nyilvánosság előtti felszólalási lehetőség, amire minden helyi lakosnak megfelelő lehetőséget kellene biztosítani. A képviselő ugyanakkor úgy fogalmazott, fura számára, hogy miközben Wittinghoff Tamás Budaörs polgármestere számtalanszor szerepel baloldali politikai kampányfórumokon, legutóbb Gyurcsány feleségével fórumozott Budaörsön, a városa problémás ügyeivel kapcsolatos közmeghallgatásokat láthatóan nagyon nehezen viseli.

De nézzük a rendeletet. Az új jogszabály szerint is marad az évi egy közmeghallgatás, amelynek az időkerete továbbra is négy óra. Ebből az eddigiekhez hasonlóan 30 percet tölt ki a polgármester a beszámolója. Változik azonban az, hogy minden felszólaló legfeljebb három percet beszélhet, amelyre a válasz is három perc lehet. A hatóság a közmeghallgatásokra úgynevezett témacsoportokat jelöl meg, amelyek egyenként mindössze 30-30 percen tárgyalhatók. A témacsoportokon kívül eső ügyekre pedig összesen 60 perc jut. Aki felszólalni kíván, az felszólalási jegyet igényelhet. Ez azt igényt pedig személyesen, postai- vagy elektronikus úton lehet benyújtani a közmeghallgatást megelőző ötödik napig. Az egyik legmarkánsabb új szabály, hogy az ülés vezetője, azaz a Wittinghoff Tamás által „nem megfelelően” viselkedőnek ítélt megszólaló, vagy résztvevő szankcionálható, figyelmeztetéssel, rendreutasítással, sőt súlyosnak minősített esetben az illetőt a polgármester ki is vezetheti a tereméből. A törvény rögzíti is a „nem megfelelő” viselkedés jellemzőit, eszerint, az szankcionálható a polgármes-

Jelentősen módosította a városi közmeghallgatások rendjét a Wittinghoff Tamás vezette képviselő-testület. A változtatások között többek között az is szerepel, hogy a jövőben egy-egy hozzászóló legfeljebb három percen át beszélhet, előzetesen pedig úgynevezett „felszólalási jegyet” kell majd igényelni. A szigorítás része az is, hogy „nem méltó viselkedés” esetén a polgármester kivezetheti az általa rendbontónak ítélt résztvevőt. A helyi ellenzék élesen bírálta a változtatásokat.

ter által, aki a tanácskozáshoz nem illően viselkedik, másokat sértően fogalmaz, vagy más módon a Képviselő-testülethez méltatlan magatartást tanúsít, illetve a tanácskozás rendjét megzavarja

Ne legyenek kétségeink afelől, hogy bár Wittinghoff Tamás azt állította, nem ő kezdeményezte a szigorításokat, ő áll az egész háttérben – mondta el lapunknak Czuczor Gergely. A Fidesz-KDNP önkormányzati képviselője szerint már a legutóbbi közmeghallgatáson is látszott, hogy a polgármestert mennyire zavarják a vele nem szimpatizáló hozzászólók. Rend-

kívül idegesen, arrogánsan viselkedett, szinte alig bírta ki, hogy végig a teremben maradjon – tette hozzá. Czuczor Gergely hangsúlyozta, jogi tanulmányaiból is számára egyértelmű, hogy az önkormányzatokat érintő kérdések esetében a közvetlen demokrácia egyik legfontosabb eleme, színtere a közmeghallgatás. Itt találkozhat a nyilvánosság a város problémás ügyeivel, azaz sok esetben az igazsággal. Saját bőrünkön is tapasztaltuk már nem egyszer, hogy a liberálisokat az igazság zavarja a leginkább, nem csoda tehát, hogy félnek a közmeghallgatástól – tette hozzá.

SZÍVHANG – AZ ÉLET ESÉLYE VAGY A HALÁL KULTUSZA?

Egyre többet mutatja ki a foga fehérjét a nemzetközi és a magyar baloldal, amikor a műmosolyból hirtelen farkasvicsor lesz. Idejük nagy részében ugyan igyekeznek bujkálni, játszani az elfogadót, a liberálist, a másokat meghallgatót, és az egyéni szabadság meg-ingathatatlan híveinek mutatják magukat, a más egyre inkább hullik. Mindez akkor borul föl igazán, amikor az elvekből gyakorlat lesz, amikor valóban meg kellene védeni valakit, vagy valakit. Például a magzatokat. Az ilyen esetekben mindenki tisztán láthatja, hogy a baloldal a halál kultúráját vallja magáénak, és ezért küzd.

Pintér Sándor belügyminiszter aláírta az abortusztörvényhez kapcsolódó egészségügyi ellátási szakmai irányelv módosítását. Ennek lényege, hogy az állapotos nőnek a jövőben be kell mutatnia egy olyan szülész-nőgyógyász által kiállított leletet is, amely rögzíti, hogy az érintett nő számára az egészségügyi szolgáltató a magzati életfunkciók működésére utaló tényezőt egyértelműen azonosítható módon bemutatta már a várandósság elején. Ez a tényező pedig lehet egy szívultrahang diagnosztikai vizsgálat, azaz a szívhang meghallgatása is. Az irányelv ugyanakkor hangsúlyozza, ahogy eddig is, ezután is a várandós nő dönti el, hogy megtartja vagy elveteti magzatát. Ez pedig kiverte a biztosítékot azoknál, akik szerint a férfiak szülhetnek, akik szerint akár a gyermekek is megváltoztathatják a nemüket, akik támogatják azt, hogy úgynevezett drag queen-ek, azaz elképesztően undorítóan nőnek maszkírozott férfiak tartsanak kisgyerekeknek fejtágítást az oviban. Mert minden devianciát és minden normalitástól elrugaskodott örületet támogatni kell szerintük, egy születendő életnek azonban esélyt sem szabad adni.

Ilyenkor véres hab tör elő a baloldali elfogadók szájából, és tudatosan kenik, mázsolják a kérdést. Mert a gyermek, a magzat, akinek dobog a szíve, él és élni akar, az nem számít. Minden más igen. A jogvédők a születendő gyermekek jogait nem védik, csak aljas módon támadják az életet, a halál kultuszát támogatva.

A mostani patália szinte borítékolható volt, pedig csupán arról van szó, hogy esélyt adnak a fejlődő életnek, annak a gyermeknek, aki megfogant, aki már érez. A terhesség-megszakítást átélő nők közül nagyon sokan bánják meg később, hogy így döntöttek, ez nekik is egy esély... Csupán meg kell hallgatniuk a bennük fejlődő kis életnek a segélykiáltását, és ezt követően hozni meg a végső döntést. Nincs tiltás, büntetés, csak egy esély. Egy utolsó esély az életnek. A baloldal pedig ezt is kriminalizálja, női jogokról beszél és a szokásos náci-fasiszta kártyát is előveszi, Nyugat-Európából és Amerikából csak úgy ömlesztik nekik az útmutatást.

Pont ezért érdemes áttekinteni az Egyesült Államokban egy picit és felidézni, hogy ott már odáig jutottak az abortuszpártiak, hogy egyes államokban az állapotos nők akár 6 hónapos magzatukat is elvetethetik, sőt, New York államban 2019-ben elfogadtak egy olyan törvényt, mely kvázi nyílt gyilkosságot elkövetve, a szülés pillanatáig engedélyt az abortuszt. Ezt egyébként a progresszív értékek történelmi győzelmének kiáltották ki a halál kufarai a döntést követően. Itt tartanak és ezt exportálják mindenhova. Miközben az egyre agresszívabb LGBTQ-lobbi tekintve is felteszik az ujjukat a „haladók”, hogy csupán elfogadásra van szükségük, látjuk, hogy lépésről lépésre törnek utat maguknak, pont az amerikai példákat látva borzadunk el, hogy egy szolid kis plakátból elindulva már ott tartanak, hogy egyes államokban elképesztő kémiai kasztrálásokat engednek meg gyermekeknek is.

Ezért érdemes figyelni az Egyesült Államokra novemberben, ahol felidős választásokat tartanak, és kijelenthetjük: a normalitás és degeneráltság élet-halál harcát követhetjük. A teljesen demenssé váló Joe Biden és a demokraták támogatottsága mélyponton van, a bázisát elvesztő baloldal azonban ismét lépett egyet a mélységbe, amikor migránsok egész tömegeit akarja beengedni az országba, akiknek egyből szavazati jogot adna.

Ne felejtsük, az amerikai vidék, a konzervatív és hagyományokat tisztelő amerikai tömegek tisztán kiállnak értékeik mellett, ez pedig sikitófrászt okoz a baloldalnak, akik minden eszközt bevetnek ennek letörésére, hígítására. A magyar eredményeket ismerő és tisztelő amerikai jobboldal, a republikánusok hihetetlen fontos csata előtt állnak, melynek egyik rendkívül jelentős következménye az lehet novemberben, hogy gátat szabnak az örületnek, 2024-ben pedig átveszik a hatalmat, mely hazánknak, minden magyar embernek és az egész világnak életbevágóan fontos lenne.

Mert van még remény Amerikában is, és ha a szélsőbaloldal, és teljes szétesés irányába futó demokraták visszaszorulnak, akkor a tengerentúlról sem szélsőségeses LGBTQ-örület, kíméletlen abortuszpárti szölamok, és hazánkat páros lábbal taposni kívánó potentátok érkeznek, hanem némi friss és végre egészséges nyugati szél. Mert erre nekünk is szükségünk lenne!

Szabó Gergő
a PestiSrácok főszerkesztő-helyettese

KERESZTES LÁSZLÓ: SZÁMOMRA BUDAÖRS A KÁRPÁT-MEDENCE KÖZEPE – 3. RÉSZ

Mert bizony egyre újabb kezdeményezések születnek: miután megalakítottuk Lendván a Hadik Mihály Olvasóegyletet, mi sepsiszentgyörgyiek elkezdtük, hogy a Kárpát-medencei program emlékére minden testvériskolánál egy-egy faragott székely kaput állítsunk. Eddig a beregszászi Bethlen Gábor Magyar Gimnázium és a budaörsi Illyés Gyula kapui állnak „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk” felirattal. A program szelleme, tanulsága azt sugallja, hogy a belső oldalára odakívánczik egy Illyés Gyula idézet is: „Magyar az, akinek fáj Trianon.”

Közben, amíg felvázoltam a Kárpát-medencei programban történeteket, felillantak az épített örökség képei, városok, iskolák templomok, emlékművek meg tájak, neves elődeink, akiknek nyomdokaiban jártunk. És nagy hálával és szeretettel gondolok kollégáimra, pontosabban barátaimra, akik mindenütt testvéri szeretettel fogadtak és minden találkozással erősítették a nemzeti összetartozás érzését. Ide kívánczokna legalább száz név felsorolása, de maradjunk annyiban, hogy aki Á-tól V-ig befelé (Árendás Pétertől Veresegyházi Bélával befejezve), mindenkre szeretettel gondolok.

Hát így ismertem meg azt az országot, amelyet huszonegy éves koromban csak sejtettem. Jókait követve elindultunk felkeresni a magyarokat, de nem egy távoli ismeretlen országban, hanem a saját életterükben. Ez a kaland Budaörsön kezdődött, remélem, onnan indul ezután is újabb és újabb generációk számára.

Az évek folyamán a tartalmas és igazán érdekes foglalkozások mellett megmértelyezték kapcsolatunkat az egyes anyaországi iskolák és főleg a budaörsi Illyés Gyula Gimnázium politikai megnyilvánulásai, amelyek a nemzeti oldal ellen irányultak. Számunkra érthetetlen és elfogadhatatlan, hogy azt a nemzeti oldalt támadják, amely a keresztény gyökereinket és hagyományainkat

próbálja fenntartani: hit, haza, család. Ezzel szemben például a választási kampányban azt a politikai oldalt támogatták céltudatosan szervezett sztrájkokkal, amely következesen megtagadja a határon kívüli magyarokat, a szuverenitás helyett a globalizmust és az ország burkolt gyarmatosítását szorgalmazza.

A mi felfogásunk szerint ez számunkra nem politikai kérdés, hanem létkérdés, hogy a hátunk mögött tudjunk egy nemzeti kormányt, mely kiáll értünk. A magyarországiak számára ez csak politikai kérdés, de meglátásom szerint az némi etikai aggályokat vet fel, hogy minden támogatás elnyerése mellett, miközben elfogadják azt, azok ellen tüntetnek, akik mindezt kiharcolták és megadták nekik.

Mindezek tükrében joggal fogalmazódik meg a kérdés, hogy milyen nevelést kapnak a rájuk bízott diákok? Bár az ország pilanatnyi határain kívül, azzal a magabiztossággal mondom mindezt, hogy eddig minden felmenő magyar állampolgár volt, az ükapám az 1948-as forradalomban huszárkapitány volt, a nagyapám az I. világháborúban a keleti fronton harcolt Magyarországiért, apám magyar katonaként Galíciában szerzett sebesülést. S bár nem kellett harcba állnom, magyar állampolgárként jöttem a világra Sepsiszentgyörgyön, Erdélyben. Sajnos ez a jogi állapot csak egy évig tartott, ezért számomra csak az maradt, hogy gyakoroljam a választójogomat és elődeimhez méltó módon viszonyuljak a nemzetemhez.

VÉGE

Keresztes László

SIKLÓS ENDRE ROVATA

MŰVÉSZET A NEMZETÉRT ALAPÍTVÁNY

EGYSZERŰ ŐSZI DAL
NAGYAPÁM EMLÉKÉRE

Nézem a lemenő napot
s az alkony hűs árnyai közt
megrajzolom alakod ...

kezemet de sokszor fogtad
vezettél az élet labirintjain át
közben gyermeki hittel, csodálattal
építgettem magamban jövőm
világát!

És egyszerre minden összeomlott
kerestelek, de csak kereső szavam
síró visszhangja felelt ...
múlt az idő, s hiányod egyre
nagyobb lett
sokan vigasztaló mondták:
„ez az élet rendje
nem tehetünk semmit ellene!”

Nézem a lemenő napot
s fénye melegével
aranyozom nagyapám, emléked!

MEGIDÉZETT
KÁRPÁTALJA

Népzene, néptánc, a valóság
és képzelet határán
Élő népzene és néptánc a színpadon...
egy ritmusban, ütemben,
sodró lendületben
perdülnek, fordulnak a párok,
suhognak, fodrozódnak a szoknyák,
dobbanak a lábak,
csattannak tenyerektől a csizmák,
hujtogatás, füttyögetés,
hangjukra még a halott is felkél! –
vidám, megrázó énekek,
majd halkuló zene,
lassuló, erőtlén tánclelések,
árvaságba hulló ének...
és megtörténik a táncvarázs:
szív és lélek már egy a néppel,
egy a tájjal...
velük áttáncolunk mi is,
át a megidézett Kárpátaljára!

KŐHEGYI BÚCSÚ

Idén szeptember 10-én, szombaton került sor az immáron hagyományosnak mondható Kőhegyi Kápolna Búcsúra. A misét ezúttal a budaörsi származású máriahalmi plébános, Feldhoffer Antal celebrálta. A Kőhegyi, más néven Mária-kápolna története a 19. század közepéig nyúlik vissza. Egy budaörsi polgárnak, Wendler Ferencnek egy kőhegyi bokorban megjelent a Szűzanya arca. Az élmény hatására határozta el, hogy egy kápolnát épít a helyszínen, amelyet 1855 október 15-én szentelték fel a Szeplőtelen Fogantatás tiszteletére. A kápolnának hamar híre ment, a környékről egyre többen zárandokoltak el, hogy a csodájára járjanak. Az itt évente megrendezett búcsú a környék ünnepevé vált, amelyre rengeteg zárandok érkezett.

A második világháború során azonban több találat is érte a kápolna épületét, majd 1946-ban, a sváb kitelepítéseket követően gyakorlatilag teljesen széthordták az építőköveit. Újjáépítésének gondolata a '90-es évek közepén merült fel. A Budaörsi Német Kisebbségi Önkormányzat és a testvérvárosi, bretsfieldi Heimatverein Wundersch által meghirdetett adományozásfelhívás eredményeként több mint 22 millió forint gyűlt össze. 2003-ban rakták le a kápolna alapkövét, majd budaörsi lakosok áldozatkész önkéntes munkájának köszönhetően rövid időn belül fel is épült a Kőhegyi kápolna, amelyet októberben szenteltek meg. A régi hagyományokat felelevenítve 2014 óta tartanak itt búcsút, amely során a résztvevők búcsújáró elődjeikre is emlékeznek.

Arany Agancs Polgári Havilap
Felelős kiadó: Aranyagancs Alapítvány
2040 Budaörs, Víg köz 4/D
ISSN 2786-250X

A kuratórium elnöke: Szilágyi András
Főszerkesztő: Fejes Lajos
fejes.lajos@aranyagancs.hu
aranyagancs.hu

Megjelenik minden hónap utolsó hétvégéjén

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
ALAPÍTVÁNY

■ Papok, nemzetiségek, közösségek címmel tartottak konferenciát szeptember 8-án a budaörsi Heimatmuseumban. Ezt követően pedig sor került a múzeum kertjében újonnan létesített elűzetési tanösvény ünnepélyes megnyitójára. A rendezvényen beszédet mondott Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiügyi kapcsolatokért felelős államtitkára, Englenderné Hock Ibolya, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának elnöke, Ritter Imre, a Német nemzetiségi parlamenti képviselő és Gugán Iván, az Országos Horvát Önkormányzat elnöke, valamint Gajdos-Frank Katalin, a Heimatmuseum igazgatója.

■ Ünnepélyes keretek között adták át a szeptember 14-i testületi ülést követően a 2022. évi Budaörs Egészségügyéért Díjat, és a Szakály Mátyás Pedagógus Díjakat. Budaörs Város Önkormányzat Képviselő-testülete az idén dr. Bognár Péter bőrgyógyász, Gelencsér Gabriella az Illyés Gimnázium igazgató-helyettese, Vermes Éva, a Kesjár Csaba Általános Iskola tanára és Sohajdné Szabó Anikó, a Pagony Óvoda óvodapedagógusának munkáját díjazta az elismeréssel.

Népszámlálás 2022

■ Október elseje és november 28-a között népszámlálást tartanak Magyarországon. Ezúttal lehetőség van arra, hogy egy online kérdőív segítségével válaszoljunk a megadott kérdésekre. Ehhez szükség lesz arra a levélre, amelyet szeptember végéig minden állampolgár megkap. Ebben szerepel majd ugyanis az a kód, amelynek segítségével az interneten önállóan is kitölthetjük a kérdőívet. Erre október 16-áig lesz lehetőség mindenkinek, ezt követően a hivatalos kérdezőbiztosok már csak azokat látogatják meg, akik addig nem éltek az online kitöltés lehetőségével. Október elsejétől a kérdőív elérhető lesz a nepszamlalas2022.hu oldalon.

■ Már november elindul a kormány által meghirdetett Napelem-pályázat második fordulója. A korábbi tervek szerint csak jövő tavasszal rajtolt volna, az energiaárak növekedése miatt azonban a kormány úgy döntött, előrébb hozza. Steiner Attila, a Technológiai és Ipari Minisztérium energetikáért felelős államtitkára elmondta, a több mint 200 milliárd forint keretösszegű pályázati támogatás több tízezer, átlagjövedelem alatti családnak segíthet a rezsiterhek további csökkentésében. Mint mondta, az energiaválságra tekintettel a kormány kiemelt célja, hogy a háztartások mielőbb hozzájussanak a lakossági napelemes pályázat által kínált lehetőséghez, ami a korszerűsítésen túl tartósan és jelentősen csökkenti a családok rezsiköltségét, ezzel is erősítve a rezsicsökkentés eredményeit.

2022. OKTÓBER 1. (SZOMBAT)
18:00–24:00

 HELYSZÍN

MátrixSuli udvara
(Budaörs, Lévai utcai bejárat)

 FELLÉPŐK

Gaudi Buam
Hahota Gyermekek Színház

A Csizmás Kandúr élőzenés mesejáték szombat 15:00 órától
(ingyenes, interaktív rímekben megírt improvizatív előadása)

A hamisíthatatlan sváb hangulatról szombat este a Gaudi Buam zenekar gondoskodik, akik a sramlizene mellett retro-slágeret is játszanak. A helyszínen étel és ital vásárolható.

Szervező:
Karizma Budaörsi Római Katolikus
Nevelési-Oktatási Alapítvány

Budaörsi Német Nemzetiségi
Önkormányzat

**Nemzeti
Együttműködési
Alap**

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
Alapkezelő Zrt.